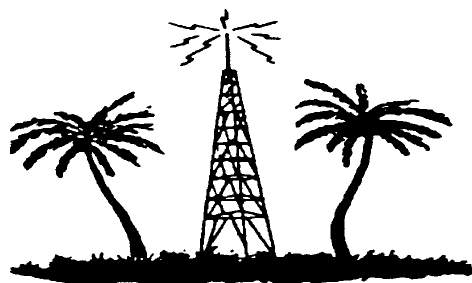

América

Latina

Øyvind Kolobekken, Hagegata 41, 0653 OSLO

De ekstatiske utbruddene fra brasilianske fotballkommentatorer var kanskje den viktigste fascinasjonsfaktoren jeg møtte som ny og uerfaren LA-DX-er den gang for lenge siden. Dette i en tid hvor alt var nytt og spennende, og brasiliansk fotball var på sitt beste.

I sannhetens navn begynner det å bli en stund siden de danset resten av verden ut over sidelinja, men fortsatt lever mytene om den storslåtte brasilianske fotballen blant fans verden over.

Det scores fortsatt mål på Brasils fotballbaner, og det ropes i radioen, men i etterklngen høres en tydelig skurring. Fotballen i Pelés hjemland er havnet opp i problemer. Store problemer.

Det er ikke godt å si når nedturen begynte, men la oss for enkelthets skyld ta utgangspunkt i tapet mot Frankrike under VM-finalen i 1998. I slike situasjoner pleier landslagssjefene å ligge tynt an, så også her. En ung og suksessrik kjekkas med det klingende navnet Wanderley Luxemburgo overtok stillinga og alle så lyst på framtida. Det skulle ikke vare lenge.

Dårlig start på VM-kvalifiseringskampene og nedtur under Sydney-OL var lite å glede seg over. Bedre ble det ikke da det kom for en dag flere millioner dollar på en rekke private konti som Luxemburgo ikke kunne gi noen tilfredsstillende forklaring på. Karrieren hans som leder for landslaget ble kort. Luxemburgo var naturligvis en skandale, men han er ikke aleine om å sette brasiliansk fotball i vanry.

I en rekke av klubbene er økonomien ute av styring, kampresultater fikses, skatteunndragelser hører til dagens orden, og mange er blitt styrtrike over natta. Dette samtidig med at et økende antall unge lovende spillere selges til utenlandske klubber. Resultatet er hjemlig nivåsenking og kanskje det mest foruroligende av alt; sviktende publikumsinteresse. Fotballvold har aldri vært noe stort problem i Brasil, men nå frykter man at også dette er i ferd med å gripe om seg. Da Vasco da Gama møtte overraskelsen São Ceatano i cupfinalen like før nyttår oppstod det tumult på tribunene og 160 tilskuere ble skadd.

Kongressen har satt ned en undersøkelseskommisjon med formål å komme korrupsjonen til livs, men hva resultatet blir er et åpent spørsmål. Blant medlemmene i kommisjonen sitter en fyr som er bortimot eneveldig i storklubben Vasco da Gama, og med et rykte svartere enn nattemørket i Rios bakgater. Hva han har i dette selskapet å gjøre er det mange som undrer på.

Vi lar fotball være fotball, men vi gir likevel ikke slipp på Brasil. Ole Forr, landets mest markante Brasil-DX'er, er en tålmodig mann. Det skulle forresten bare mangle. Uten tålmodighet blir det vanskelig å lykkes i QSL-jaktens edle kunst. Noen ganger kan det bli i meste laget med venting, men som følgende lille historie illustrerer så venter man ikke forgjeves den som venter og venter og.....

RÁDIO CULTURA DE SÃO JOSÉ DO EGITO 1320 KHz

Mai måned er en periode som ofte gir resultater for den som lytter aktivt mot LA. Det var en slik lysegrønn forsommernatt for elleve år siden at Ole traff på **ZYI-823 Rádio Cultura de São José do Egito** i delstaten Pernambuco. Dette knusktørre området nordøst i Brasil hvor endeløse støvskyer fyker over sertão'en og solstrålene slår i bakken som glødende spyd.

I studio i São José do Egito tikker klokka mot halv tolv på kvelden 17. mai 1990 mens hjemme i shack'en hos Ole på Frya er det for lengst blitt den 18. og sola er i ferd med å stå opp. JRC'n er stilt inn på 1320 kHz og kassettspilleren står på *rec.* Det byr på få problemer å rapportere stasjonen. Stor id på halvtimen utgjør kjernen i rapporten som raskt blir avsendt.

Det kommer ikke noe svar. Ikke at *det* er særlig overraskende. Svarprosenten på disse mb-brassene har aldri vært noe å skryte av. Tida går og en påminnelse følger. I 1992. Eller kanskje var det – 93. Ingenting skjer. En ny en i rekken under rubrikken ”håpløse tilfeller” altså.

Men så en råkald januar dag år 2001 kommer det brev fra São José do Egito. Adressert til 2647 Hundorp naturligvis. For hvordan kunne velgjører **Geraldo Palmeira** vite at Hundorp hadde skifta til Sør-Fron siden sist? I konvolutten finner Ole et tosiders brev, eget verifikasjonsbrev, postkort og en bunke brasilianske frimerker.

São José do Egito er en by med 40.000 innbyggere, og hvor handel og jordbruk er de viktigste inntektskildene. Ellers opplyser brevskriveren at byen er et litterært og kulturelt sentrum hvor det hvert år holdes en rekke festivaler og andre arrangementer med musikalsk og kulturelt innhold.

Det forekommer visstnok mye diktlesning også. Den er ikke kjent som *Capital da Poesia* for ingenting. Unge herr Palmeira, med studium i journalistikk fra universitetet i Recife bak seg, er en hyggelig kar.

GALÁPAGOSØYENE er sjelden å se i nyhetsbildet, men i midten av januar havnet den avsidesliggende øygruppa i medias søkelys for noen dager. En oljetanker grunnstøtte nær land og store mengder olje lekket ut. Alarmen gikk og man fryktet det verste med tanke på det unike dyre – og plantelivet som finnes her, men usedvanlig gunstig vindretning hindret mesteparten av oljen i å nå land slik at den store katastrofen ser ut til å være unngått.

Det at Galápagos i sin tid var et ettertraktet DX-objekt har jeg forsøkt å fortrenge, men når de nå plutselig var å se på avisenes førstesider var ikke veien mot et nostalgisk tilbakeblikk særlig lang.

En gang i tida fantes det en katolskdrevet radiostasjon på Galápagos som opererte i 60-meterbåndet. Når **HCVG 8 Radio La Voz de Galápagos** stengte senderen på 4810 kHz er jeg usikker på, men det må ha vært tidlig på 1980-tallet en gang. Jeg ser i QSL-lista at antall norske DX-ere som er i den lykkelige situasjon at de har Galápagosøyene verifisert er færre enn ti. Blant de ting jeg har angret på i livet er at jeg ikke la ned større anstrengelser på å høre denne stasjonen i den tida muligheten fortsatt fantes. I en gammel forlagt loggbok er den notert én gang som tentativ, men aldri noe mer.

Han forteller at stasjonens daværende *diretor* faktisk mottok rapporten i 1990. Bokført og arkivert. Og glemt. Samme skjebne ble påminnelsen utsatt for. I årenes løp gjennomgikk stasjonen store endringer mens sjefer kom og gikk. Og i et nedstøvet arkivskap, upåvirket av all turbulens, lå Oles to brev. Og der ble de liggende til 24 år gamle Geraldo kom ruslende forbi. Og hadde det ikke vært for den eventyrlige tilfeldigheten at fyren har syslet med DX-ing selv inntil nylig og straks skjønnte poenget da han fikk øye på posten fra det høye nord, ville de trolig blitt liggende der til evig tid. I stedet ble det altså årets første QSL til Ole, og ei ny knappenål på plass i Pernambuco på Sør-Amerika-kartet.

Selv i dag kan det forekomme at jeg blir mørk til sinns når tanken vendes mot fortida og de forspilte sjanser.

Bare det faktum at Islas Galápagos er definert som eget radioland gjør at landjegeren i meg til tider skjærer tenner i rein frustrasjon.

Ringreven Ole Forr tilhører de få med norsk pass som besitter et Galápagos-QSL. Et enkelt kort uten antydning til store fakter, men likevel glitrende som yndlingsmaragden i dronningens smykkeskrin. QSL-et er fra 1978, en relativt tidlig (men meget aktiv) periode i Oles DX-karriere og er sannsynligvis et uttrykk for ungdommelig overmot.

Ikke for *det*; Ole mener bestemt å huske at stasjonen ble observert med bra signaler flere ganger denne sommeren for nærmere 23 år siden. Det gjelder bare å være på rett plass til rett tid. Noe man gjerne er når man lytter flere timer hver natt.

Det var nok på rett plass han var den godeste Charles Darwin også da han på 1830-tallet nettopp på Galápagosøyene fant det materiale som skulle gi grunnlag for hans, for datiden så kontroversielle, teorier om artenes opprinnelse.

På sitt vis har også Norge vært med på å spille en aldri så liten rolle i øyenes historie. På 1920-tallet var det et antall håpefulle eventyrere som la ut på den lange reisen til ”verdens ende” med ambisjoner om å opprette en norsk koloni der. Men vanvittig som prosjektet var skulle det ikke gå lenge før de fleste vendte skuffet og desillusjonerte hjem.

Noticias:

1660 kHz WGIT. Ny stasjon fra Puerto Rico er hørt med testsendinger her. Id-er ”La Grande 16-60”. Med ny sprek sender på 10 kW vil vel denne kunne bli vanlig.

Solflekkmaksimum skal være passert, Carl Ivar Hagen er ikke lenger formann i landets største parti, og det går sannsynligvis mot vår.

73 de Øyvind

Arkipelaget ligger der fortsatt. Innhyllt i tåke og like isolert. Midt ute i Stillehavet, tusen kilometer utenfor kysten av Ecuador. Så får vi bare innfinne oss med at radioamatørene forblir de eneste som produserer kortbølgesignaler fra kjempeskilpaddenes og sjøløvenes rike.